

Szakmai záróbeszámoló

Amikor gimnáziumban a leendő egyetemi éveimen gondolkodtam, már biztos voltam benne, hogy szeretnék majd én is részt venni az Erasmus-programon, amiről mindenki beszél. Amikor eljött a jelentkezés ideje, az sem volt már kérdés, hogy hova utaznék szívesen. Nem tudom, pontosan honnan eredt nálam a Franciaország iránti lelkesedés, de az biztos, hogy az első borítóképem a Facebookon az Eiffel-torony volt, és mióta az eszemet tudom, nyaggattam a szüleimet, hogy vigyenek el Franciaországba. A gimnáziumi francianyelv-tanulás után pedig még kézenfekvőbb volt, hogy ez megfelelő célsország lenne, hiszen így gyakorolhatnám a nyelvet is. Ilyen megfontolásból adtam le végül a jelentkezésemet Lille-be, a belga határhoz igen közeli északfrancia városba.

Az egyetemi félev itt január közepén kezdődött, így az otthoni vizsgáimat előrehozva január elején busszal indultam ki Lille-be. Az egyetemre való megerkezésünkkor orientációs napokkal vártak bennünket. Itt nagyon színes programmal készültek, megtudtunk minden technikai információt, körbevezettek minket, volt egy külön workshop az interkulturális élményről és kultúrsokkról, és arra is figyelmet fordítottak, hogy a diákokkal egymást megismerhessük.

Mikor megkezdődött az oktatás, az kicsit nehezítette a helyzetet, hogy nem volt egy állandó órarendünk, ehelyett minden óránk minden héten különböző időpontban volt megtartva, ez pedig a félév közben is bármelyik nap változhatott. Így tervezni elég nehéz volt. Mivel itt nincsen matematika szak, sokféle tárgyat válogattam össze. Volt francia nyelvi tárgyam, kétféle gazdasági matek, adatbáziskezelés, illetve hallgattam

pénzügyeket és konfliktuskezelést is. Általában az volt a tapasztalatom, hogy nagyon összeszedettek az oktatók, részletes diasorokat töltöttek fel, hangsúlyt fektettek az elméletre és a gyakorlatra is, és bármikor készek voltak segíteni. Szünetben arról is érdeklődtek, hogy hogy tetszik az anyag, amivel épp foglalkozunk. A BME-vel összehasonlítva itt jóval egyszerűbb volt teljesíteni a követelményeket, de nem vagyok biztos benne, hogy ez az oktatás egészéről ad reális képet: lehet, hogy csak a választott tárgyaim (illetve alacsonyabb óraszámom) miatt volt ez a tapasztalatom. A tárgyaim elméletileg angol nyelven voltak, viszont többször előfordult, hogy mivel javarészt francia diákok voltak jelen, az oktatók elfeledkeztek magukról és a vizsgainformációkat vagy egy-egy gondolatot az órán mégis franciául mondtak el – de én örültem a nyelvyakorlási lehetőségnek.

Ha már nyelvgyakorlás: szerettem volna francia diákokkal megismerkedni, hogy ezúton is minél többet használjam a nyelvet. Bár elvileg Észak-Franciaországban a legbarátságosabbak a helyi lakosok, a francia diákok az egyetemen általában nem voltak kifejezetten nyitottak. Ennek ellenére pozitív tapasztalatban is volt részem: csatlakoztam egy helyi, keresztény közösséghez, ahol a világ minden tájáról érkezett diákokkal, köztük franciákkal is összebarátkoztam. Az itteni alkalmak alapvetően franciául folytak, így ez is jó alkalom volt a fejlődésre.

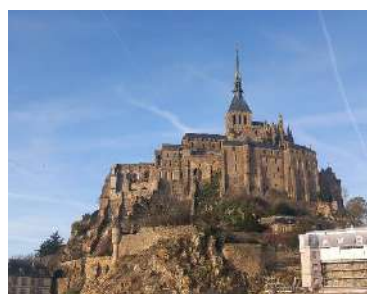
A félév során próbáltam kicsit belekóstolni a régió szokásaiba, kultúrájába is. A múzeumok minden hónap első vasárnapján ingyenesek, így ez jó lehetőséget nyújt a kultúra, történelem, művészetek felfedezésére. A flamand térség mind a közelség, mind az összefonódó történelem miatt nagy hatással van az észak-francia területre, ami a konyhájukon kifejezetten érződik. Bár sokszor a franciáknak tulajdonítjuk, a sült krumpli valójában belga eredetű, ám itt is nagy népszerűségnek örvend, hasonlóan a gofrihoz vagy a „carbonnade flamand”-hoz. Ez utóbbi egyfajta pörkölt, amibe mustárral megkent édes sütemény főznek, mindezt víz helyett barnasörben. A meglepő kombináció ellenére nagyon finom! Normandia és Britannia térségéből származik a sós palacsinta, amit mindenféle finomsággal töltenek: tojás, sajt, sonka, szalonna, hagyma, gomba, és még sorolhatnám. Természetesen a gasztronómia felfedezésének kötelező eleme a croissant, a macaron és az egyik új kedvencem, a quiche is. Bár nagy lelki erőt igényelt, de a csigával is megpróbálkoztam – egyszer épp elég is volt.

Itt, északon az időjárás elég esős, a semmiből bármikor leszakadhat az ég, így ezzel mindig számolni kellett. Egyébként is szinte állandóan borús az ég, és az otthoni hőmérsékletnél általában pár fokkal hidegebb van. Nyáron ez kifejezetten jól esett. Elméletileg az időjárás melanholikus hangulata miatt olyan népszerű Lille belvárosában a sárga szín, amit az épületek többsége kapott: ezzel a lakosok hangulatára próbáltak pozitív hatást gyakorolni.

Lille olyan szempontból is nagyon praktikus, hogy elhelyezkedése miatt sokfelé könnyen lehet utazni. Lille egyetemváros, azaz rengeteg diák él itt vagy költözik fel a tanévre, így több olyan szervezet is működik, akik a diákokkal foglalkoznak. Az egyik utazások szervezésével foglalkozik: busszal látogattunk el több helyszínre, többek között Saint-Maloba, Mont-Saint-Michelle-be, Étretat-ba, a Loire-menti kastélyokhoz, valamint Amszterdamba is. Emellett elkezdtem felfedezni a belga városokat, Brüsszelben és Gentben is több alkalommal jártam, Bruges pedig még szerepel a bakancslistámon. Franciaországon belül is megpróbáltam minél több helyet felfedezni. Ellátogattam többek között Toulouse-ba, Bordeaux-ba, Nantes-ba, és megcsodáltam a középkori hangulatú Provins-t és Amiens-t is. Ha már közel van, akkor adott volt, hogy Londonba is „átugorjak”, ahol szintén első (majd második) alkalommal jártam. Ez kalandos élmény volt, mivel útlevelet Párizsban, a nagykövetségen csináltattam az utazás előtti napon.

Összességében nagyon jó élmény volt számomra a kint töltött félév, sokat tanultam Franciaországról, más kultúrákról és magamról is. Lett Lille-ben egy második életem, amit nagyon megszerettem. Emiatt is, illetve, hogy a nyelvtanulásban fejlődni tudjak, úgy döntöttem, hogy tovább maradok Lille-ben, mint az eredeti Erasmus-program időtartama. Nagyon más volt a kint töltött 7 hónap, mint elképzeltem, rengeteget tanultam és formálódott a gondolkodásom. Tudom, hogy klisé, de tényleg kinyílt a világ. Én pedig izgatottan folytatom a kihívást, hogy megtaláljam a saját helyem benne.